

Landskap: Småland.
 Härad: Ulpsvidinge, m. f.
 Socken: Ålgårds, m. f.
 Uppteckningsår: 1941.

Upptecknat av: Carl Viking
 Adress: Furåkra, Kråksmåla.
 Berättat av: Carl Viking m. f.
 Född år 1874 i Ålgårds socken.

Uppteckningen utgör fortsättning
 om våra gamla fiskredskap
 och gamla fiskmetoder.

Vol. 5.

Sidor: 101 - 125.

Särskilt 8 blad teckningar.

Fisken ät.

s. 6.

Teckningar.

s. 26 - 33.

Nätkäddor!

Skriv endast på denna sida!

101.)

ACC. NR. M. 7402 : 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ållanor, Tillhör de äldriga fiskedamnen. Lanor sattes i Ållanor och äro liksom varstades, där ålen gick fram då det var "flodvatten". Man byggde gemensamt räff enkla damnpåstene för Lanor; men var det t. ex. i damnen vid kvarn eller såg, så var det mycket bra att därvarande damnlucka, där flodvattnet släpptes ut, på mätternas utsatta "ällan". Lanan bestod av en stark, rektangelformad, träram om cirka $2\frac{1}{2}$ alns längd och 30 tumms bredd. Så hade man av gravt, hemmaspunnet lin-garn bundit Lanen i krutform 5-6 alnar lång och fäst den vid

102.)

ACC. N:R. M. 7402:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ramen. så anbraktes ramen i
luckan och "stämnet" (stämbordet)
drags opp. I Lauen var inget
Gimmanc utan blott som en
stor strub. Obs! Si det är så, att
älen "går med strämmen, och så
han kom in i struben kunde han
ej simma tillbaka i den starka
plattsen. I sådana plattsar där
man sotte ut ällans hette
hos oss "En åla-värme." Det var
gott om "åla-värmen" hos oss
i mina yngre pojkar, men, nu
äro där mestadels borta,
ty man har räckt= (kappat!)
en mångfald sjöar och gölar. "Å-
la-värme" med Län från gam-
mal tid, se bekräft. N: 16!—

103.)

ACC. N:R. M. 7402:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Redogörelse för teckning n: 16.
"1. är vattnet i samman." "2.-2. är
det av naturstenar byggda sam-
pästet." "3. är ramen med lan." "4.-4. är forsen nedanför lanen." "5.-5. är del av land å ömse sidor an.
Älkista. Dessa fisken hava
av ålder förekommit i våra åar
och Bäckar. Till "älkistan" hörde
damm likaså till "Kla värme".
Älkistar finnas ännu rätt gott
om i våra åar, men jag på-
minner att fastdamm gagnar i
nutid, så är deras ursprung
mycket gammalt. Kistan kunde
givetvis byggas större eller mindre
efter åns storlek. Kistan stamme
var av bilade ekstolpar och ditam-

104.)

ACC. N:R. M. 7402:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

derlag. Väggar och golv utgöres av
ett eller ettspjälor bastant spikade
och så nära varandra att ålar-
na ej kunna slippa igenom. Obs!
På ålkristor, som ligga långt från
gården har man hak av likadana
spjälor och en lucka å taket var-
igenom man går in i kistan och
håger öpp där möjligen varande
ålar. Ibland låses luckan med f.
hänglås. Detta är givetvis en
försäktlighetsåtgärd för att up-
stänga ålkrivar. Från samfäs-
ket in i kistan leder en ränna. Om
nätterna drages sammluckan
öpp så vattentätt för fritt löpp in
i kistan som ligger lägre än rän-
nan. När man vill sätta

105.)

ACC. N:R. M. 7402:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

givetvis Samluckan. På dagen
går sällan någon al in i kistan,
men bäst på natten, helst om
det är mörkt och regnar. Obs! Vi
förstå att al går in i kistor eller
Lunar annat än vid stort Vattenflöde.
ålkista se teckning n: 18! — Reda-
görelse för teckning n: 18. "1. är
vattuet i Sammen." "2. är den drag-
na Samluckan." "3-3. är Sam-
fästet av naturstenar." "4-4. Mark
varpå Sammfästet är byggt." "5-5.
"Rännan mellan Sammen och kis-
tan." "6. är kistan" vars golv kan va-
ra i storlekar en till Tre kvadrattum-
mar. "7. är mark varpå kistan
är byggt." "8. Vattuet som forar i-
genom ålkistan många sprjälor.

106.)

ACC. N:R. M. 7402 :6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nätf. Näften hava förvisso mera
än 1000-åriga rötter i vårt Land. Den
en påstående grundas jag b. a. där
på i sagan om den förståndiga
flickan, som blev drötkning. När
kungen skulle gifta sig, så den
flicka, som skulle bli hans
hustru, skulle komma till honom
"varken klädd eller oklädd, varken
mätt eller fastande varken wa-
gen eller svagen, varken gåen-
de eller ridande. Den piga och
förståndiga fören, klädd av signa-
bot och kneppe sedan om sig ett sty-
cke fisknät, så vart han varken klädd
eller oklädd. Så åt han lifet an en
Lök, så vart han varken mätt eller
fastand. Den spottade han i sin

198)

ACC. N.R. M. 7402 : 7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hand och quod kinderna så vart han
varken tvagen eller stvagen. Sen tog
han sin stora hund och lade sitt
ena ben på hundens rygg och kom
så till kungsgård varken gående
eller ridande. Vare med kanning
en av denna Marmors saga som
det kan, men det heter att flickan
svepte sin nakenhet i ett fisknät.
Och vidare läsa vi i Bibeln om
"Petri fång" "Likväl fiskarna vora
så många gick nätet i ske rän-
der. Nåken hava högst äldriga
anor. Men jag återgår till pädernas
sägner om våra orters nät. Se
talade om "Fisknät," "Lättnät,"
och "Lägesnät," för vilket jag ef-
terhand nogga skall redogöra för

108.)

ACC. N.R. M. 7402 : 8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men först bör jag tala om av vad
materialet nätket gjordes och huru
dan gjordes. Först skall jag tala
om "Telnarna", som utgjorde nätt
såga en ram åt garnet. "Telnarna"
vara av lagob i gammal tid. Tegel
spann och kinnades liksom
förut beskrivna "Stet och stångkrak-
revar" alltså med tilljälps av "Trä-
krakar". "Telnarna" bora i regel på
grava, som en vanlig blyertspin-
na. "Övertelnen" (den del av nätet
som syns över vattuet) hädde
"Flöten" antingen av tallbark eller
björknäver. "Tallbarkflöten" borra-
des ut stora, grovbarkade ballar med
ett därtill särskilt smitt Borr. Dessa
flöten blevo nära klotrunda med

109)

ACC. N:R. M. 7402:9

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ett hål mitt i för "kelnen." Se
teckning n:o 18. s. 1. Flöten av näver
tillverkades så att man skar
ut remmar 3. tum breda och vi-
rade dem om en pinnne grav
som en vanlig bjertspeenna.
Den värmdes man där till
på glöd och drog ut pinnen,
då vart det hål för kelnen i
näverflöten, som behåll sig
i den rullade formen även
i vattnen. Se teckning n:o 18. t.
Obs! både flöten och kelnarna
i naturligt storlek. Mellan var-
je flöte var i regel 12. tum.
Likavisst, som det var flöten på
Näset, så var det "sälken." Dessa
vara av grav limnervån s. k. "Päml."

110.)

ACC. NR. M. 7402 : 10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Pärsarna" = (sänkarna) syddes med grön linnetråd och fylldes med grön sand. Och syddes fast vid beluen = (Underbeluen) med grön linnetråd, på sam beckning n: 19. n. visar. Obs! "Päse och belu i hel storlek. Mellan dessa sänkparar var i regel 16. tum. På portsidornas beluar fanns inga fläken eller sänken. —

I gammal tid gagnades till nåt fint lin, som förliques spannat med "Flända". Men i Fädernas minne och i mina pojkar då spannat och även vinnades nåt garnet i vanlig "Spänrock". Obs! Det var stor kansl att kunna spinna gott jämnt garn till nåt, så det dogde inte alla bandflickor till. Det fick inte ett stycke.

vara, som "hasalar ej heller som hosve-
hår", utan jämt och lagom hård-
spunnet. Till nät för fångst om
medelstor fisk gagnades ospinnet
garn, men till braxenät och till "Hög-
gärn" (= Pülsenoten) var garnet bin-
nat. När garnet var spunnet
så "härades" det och sedan skulle
det "dövas" genom att på det slä-
pkan de vatten. Sen tog det upp
och fick torka och "Nystadesköt",
så det ej blev minsta fura.
Obs! Nät bindes för hand i
gammal tid. Ty maskinbundna
nät var okänt hos oss. De där,
som gagnades vid nätbindning
vara "Nätstolen", som cirka 1½ aln
hög björkeklyva, som man vät

112.)

ACC. N.R. M. 7402:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

barkat och försell med fot av
en plankelapp. Om Västkstens klyn-
na applindades d. s. k. "Västslingau".
Vidare hadde vi "näpnålen", den
var i olika storlekar. Den finas-
te näpnålen var av ben eller
pressat horn, men i regel hadde
vi våra "Näpnålar" av järntrå
eller hassel. Vidare "Lodet" ett likt
med en hake av järntråd att hålla
Maskarna öppna i slingan då man
"band nät". Så ha vi också "Kavlen"
en furuskid av 6 tumes läng och nå-
got oval. Maskan blev alltid dub-
bel så stor som Kavlen; Nät-
nålar och Kavlar voro i varie-
rande storlekar, men jag håller mig
till medelstorleken. Se teckning 11^a 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

Obs! Teckning n:o 20. visar att den gammaltida näbbbindaren vid nästolen. Själva kan jag känna mycket väl. Obs! Nu tror förvisso Håglärde, "Vi få nu klart se på hur det tillgick," S. v. s. Handgreppen i näbbbindning. Så gärna jag ville beskriva det, så kan jag inte göra mig förståelig huru knuten slästs i näbmaskorna; ty det måste ses i arbetet. Om jag varit nere på arkivet och haft de gamla näbbindaren med mig, det hade varit lösningen. Men så mycket kan jag säga, att Nätmaskan blir sub-
belt så stor som Kaveln. Set är 2. handgrepp då knuten slästs. Första är att lägga tråden över kaveln

114)

ACC. NR. M. 7402:14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och så med nätknålen in i närmaste maska. Så är maskans storlek given. Så håller man kaveln i vänstra handen mellan tummen och pekfingeret med tummen hårt mot kaveln, så den givna maskan ej ändrar läge och storlek. Sen gör man med nätknålen en gir åt vänster, så med nålen in i maskan och knuten drages in mellan tumme och pekfingeret! Så är det gjort ja 25. masker med den jag skribert dessa rader. Obs! Man måste slå knuten rätt annars får man "Glidmaskor" och det duger ej. Obs! När kaveln är full av maskor drager man kaveln ur alla maskarna så när, som på den man sist band och så fortsättes varu efter

115.)

ACC. NR. M. 7402 : 15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

varu. Obs! Uttrycket t. ex. 12. varu på
fot, torde vara känt. En fot (gamla
längdmåttet) är 12. tum. d. b. s. att
det åtgår 12. tumbummaskor över var-
andra för att nå en fot på målets
djup. Såga vi åter t. ex. 6. varu på fot
då åtgår 6. tumbummaskor på var-
andra till en fot på målets djup. Om
då målet är 6 fot djupgående, så
kräves här till 36. varu efter 6. varu
på fot o. s. v. Ja, det är lätt att förstå.
Nu kan frågas "Hur Långa va-
ro näten och hur djupgående i
edra arter?" Svar: "Det var mycket
olika. "Skottnät" vara i regel 20.
fannar långa. Huvudnätet 10. varu
på fot. men d. s. k. "Grumman" 6. varu
på fot. "Lättnätet" kunde vara i re-

oto. H. C. 13

get 20. - 25. famnar och 8. fot djupgä-
nde, med 8. varu på fot. Så hava "Stry-
gärn" (= på samma orter kallad "Pul-
senot.") Den kunde hos oss vara än-
da till 50. famnar lång och 12. fot djup-
gäende med 10. varu på fot. Detta för
fångst av medelstor fisk. Gällde
det braxnar, så hadde "Strygärn"
samma längd och djup, men 6. varu
på fot och tvinnat garn. "Stryggärn"
räknade vi till Läggnäpet. Obs!
Vår minsta nättyp var det s. k. "Bäcks-
nåpet." Det hadde en längd av endast
6. famnar och djupet var 6. fot med
18. varu på fot. Obs! Si det var så. hos
oss, att innan man börjat upgrava
madar och kärr, så kann från des-
sa många bäckar i "värflade" mot

117.)

ACC. N.R. M. 7402:17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sjöar och gölar. Det gick opp många
matnyttiga gäddor i dessa bäckar.
Ty det fanns fisk i stor mängd förr
i tiden. Men på sammaren korrade
vattenet bort, så bäckarna släp-
att rinna. Men det var i bäckarna
djupare hålor här och var mellan
skärvgrundene. I dessa hålor stann-
na gäddor i mängd. Så gick man
och tog ett "Bäcksnät" med sig i
en "Skappkorg". Särskilt hade man
var sin s.k. "Grystäng" (= Pulstöt).
Så gick man på var sin sida
om bäcken. Vid dessa hålor, som
hette "Löklor", fäste man löstena
nätets korrda vid stängens
hoppända och räckte nätet mot
kanalen, som matlag det på sam-

118.)

ACC. N.R. M. 7402 : 18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

man rätt och så lade man det ner
i vattnet och bottnade ner Under-
tälven skilla med "stryptängernas"
lappändar. Sen "stryckte" man med
stryptängerna, s. v. t. den fiskarna i
nätet. så fortsatte man "hölja"
efter hölja och fångade mycket
med gäddor. Var det litet vatten
i dessa "höljor", så kunde man i
brist på något fiskedon göra
gäddor "Vese blinda," (vese är
det samma som dy.) Man tog en
spör och rörde om vattnet, så
det var tjockt och dygt. Sen vart
man skilla En minut. Så vatt-
net åter började klarna så gick
dyn mot botten. Så fann gäd-
dorna det tvärt och stucka

opp trycna i vattenytan och gapade
effter luft. Man hade då vikit opp
byxorna över knäna och gått ut i
vattnet och satte händerna under
gäddorna och langade dem opp på
landet. Detta kan tyckas nästan a-
troligt, men jag har gjort det flera
gånger i min tid och vet att det
är så. Obs! Likasom man gick i bae-
kar och över smala vatten räckte
varandra. Näst, så kunde man
och göra vid smala vikar i
gölar och sedan "stry". Det kunde
i solväder gått opp stora gäd-
dor i dessa vikar som man fänge-
de på detta sätt. "Strystänger" vara
4-8 alnar långa, tyllade granstäng-
er förredde med en skäpformad

120.)

ACC. NR. M. 7402 : 20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Klump i rotändan. Klumpen ficks
präa björkar. Man kunde ibland
finna dessa stora utvexter och hugg
dem loss präa stammen och bär-
rade hål i dem. "Strystänger" re-
kning 21.2. No 21. å visar oss huru
man med tillfäls av "Strystänger-
na" tog nätet över smärre viken
i gölarna. Jag ansåg det vara
nödvändigt med bemäl-
da reckning för att vi må dess
bättre förstå varandra. —

OBS! Men vi vända åter till nät-
bindningen. När nätslingan var
bunden $\frac{1}{3}$ längre än man tänkte
sig nätet "I skott" (Batt) så skul-
le slingan färgas svart. Man
lade henne först i en bet av hett

121.)

ACC. NR. M. 7402:21.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hett vatten och ett läsligt ämne, som
 hett "krumsypa". Senna bet för att fär-
 gen skulle bifa fast och bli kraftig.
 I en stor kittel eller järngryta had-
 de man kokat följande färgmisp.
 som inkrutits i en liten säck. "Br-
 silja, litet vitriol, litet krassade gall-
 äpplen". I denna färg fick slingan
 koka en timma och vändes då
 och då. Sen fick "slingan" kallna
 i färgmispken. Sen togs färggadnet
 upp och sköljdes flera gånger helst i
 rinnande vatten. Vidare sträckes
 slingan mellan t.ex. 2. stående
 träb så han pedde sig sam ett
 grovt rep. Där fick han toka. Sen
 skulle målet "skjulas" (Bas.) d. v. s.
 inramas i kolarna, som 2 ora för-

sedda med flöten och sänken. Nätet
måste skjutas ihop $\frac{1}{3}$ om det skulle
bliva "fiskkeligt." Det tillgick så. När
man med Nätväl binder fast sling-
an mellan felarna, så fastsyr man
med Nälven maska efter maska vid fel-
nen. Obs! Naga!! Men vid var tredje
maska fäses 2. maskor till en. Hälften
blir att nättet blir härigenom skäl-
format mitt i slingan. Sannarom
man infet indrage $\frac{1}{3}$ av maskorna ble-
ve nätet som en bavel i samman-
na samman. Det bleve försturnt &
fisken fastnade ej då han gick
emot nätet. Se teckning N:o 2 & 2. Den
vill visa oss hure ett väl "skjuten"
nät ser ut. Detta är samma även
med rutida, maskinkurda, nät.

123.)

ACC. N:R. M. 7402 : 23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Men är att tala om "Strygården" (vilken å andra orter heter "Pulmuset.")
Och! Vad vi har oss kalla "Stry" s. v. s. med bemälda stänger driva fisken i nätet, det heter å annan ort "Pulsa" men är absolut det samma. Man borde helst var 3. fiskare vid den stora "Strygård", d. s. som hjälps åt med nätet i det där man kallar halva "Strygård" var i sin eka och så hjälps åt på djupet lägga nätet såsom teckning nr 23 visar oss. Likaså när man fogar in nätet fogs hälen i varje eka. Efftersom nätet ej var av på mittet, så måste den ha med sina ekar tillhåpa. Så var det en p. k. "Läskörare", som var den hjälplig "stry"; då den foga in nätet.

124)

ACC. NR. M. 7402:24

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

stora fiskar fångades i "Ören" s. v. s. den
 "underskjulna" delen av nätet. Byde
 rätt stora fastnade ej maskor-
 na. När nätet var lagt så följtes
 alla 3 åt att stry, men när nät-
 karlarna började laga in nätet
 måste lösköraren hålla på att stry
 så de stora fiskarna, som ej fast-
 nat ej, gingo tillbaka; seckuridg.
 N° 23. Länk 1 då nätkarlarna börjar
 laga in nätet och "Lösköraren" för-
 sätter att "stry". — Obs! "1-2. äro nät-
 karlarna." "3. är Lösköraren." — När
 det ville byckas, så kunde man om
 höstarna i ett enda läge få ända
 till en "Skåppekorg" full med feta
 Braxnar. — "Skåppnät" med "grim-
 mor", sattes i "Madroningar" och i vass

125.)

ACC. N:R. M. 7402:25.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i sjöar, vid dessa näk Hjäntgjör-
de grimmarna som "Lantgården" vid de
gamla "Mojärda-Steken", men dessa näk
har varit liket på våra orter. Månså-
Obs! Nok har helt liket förekommit
hos oss. På gammal jag är har jag
ej sett nok i våra orter. Men fäderna
sade, att Noken armar vara långa av grått
garn. Nokräcken (där fisken fångades in)
hette "Kalken". De gråva Telnarna
vara av Tallebast liksom åtskilliga
gammaltida nyjärdar vara skrivits.
Spället där noken om sammaren
"Örades" i land hette "Örestad" eller
"Örevik". Örades Noken på is, så het-
te den öppna vaken där noken
laga opp för "Örjevak."—

ACC. N:R.

M. 7402 : 26

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Eppavidinge, m. f.

Adress:

Turåkra, "Kråksmåla",

Socken:

Ålgö, m. f.

Berättat av:

Carl Viking, m. f.

Uppteckningsår:

1947.

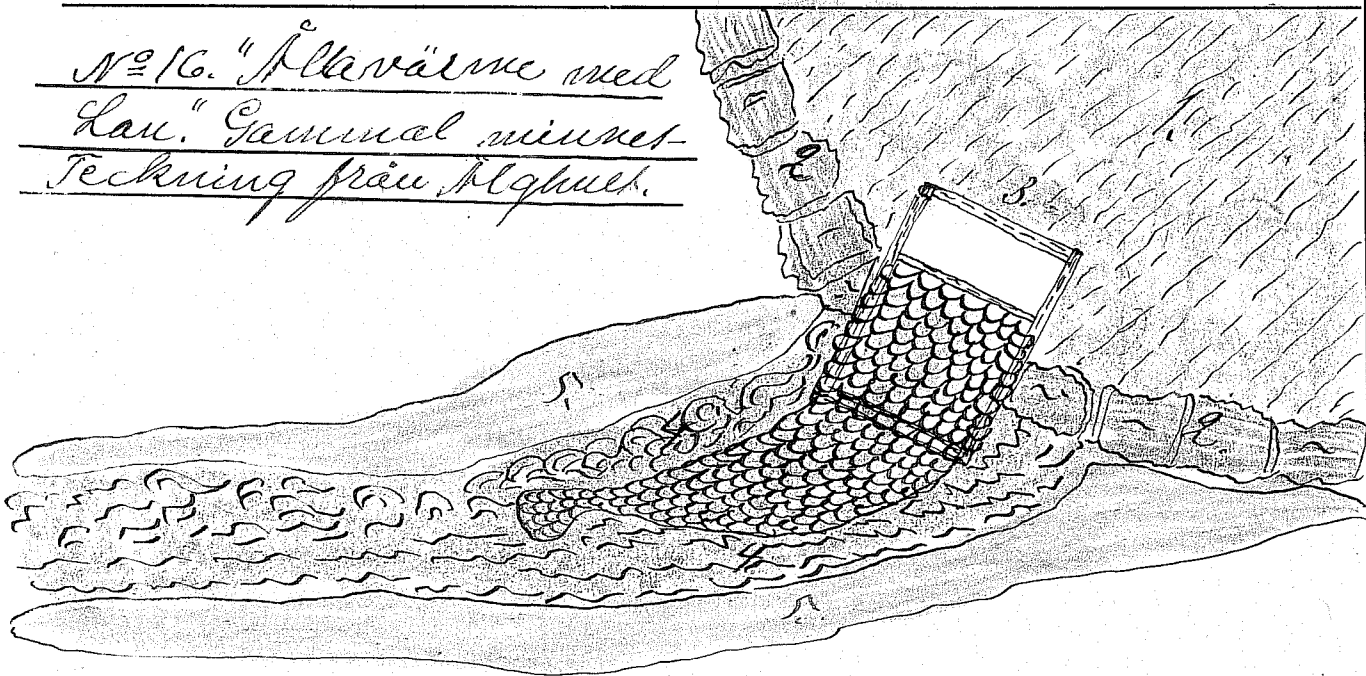
Född år

1874 i

Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N: 16. "Ålvarme med
han." Gammal minnet
Teckning från Ålgö.

ACC. N:R.

M 7402:27.

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Öpprevide, m. f.

Adress:

Furåkra, Träksmåla.

Socken:

Roghult, m. f.

Berättat av:

Carl Viking m. f.

Uppteckningsår:

1947.

Född år

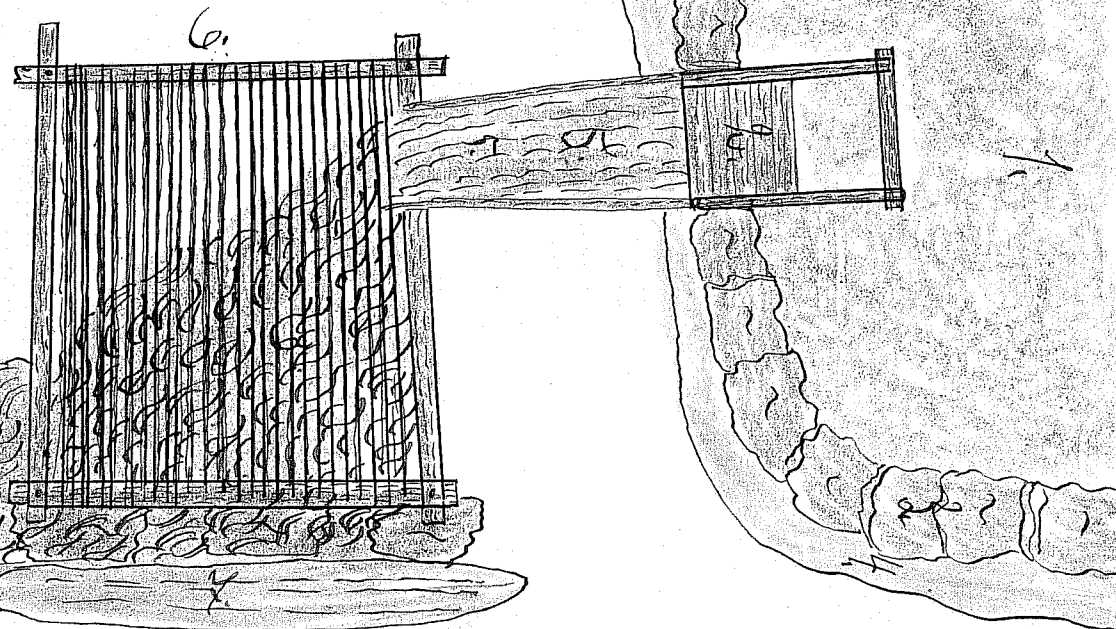
1874

i

Roghults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 17. "Rökista." Motiv från
Lindshult, Träksmåla socken, m. f.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

7402: 28

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Erl. Viking

Härad:

Västervik, m. f.

Adress:

Furåkra, "Kreksmåla"

Socken:

Råghult, m. f.

Berättat av:

Erl. Viking m. f.

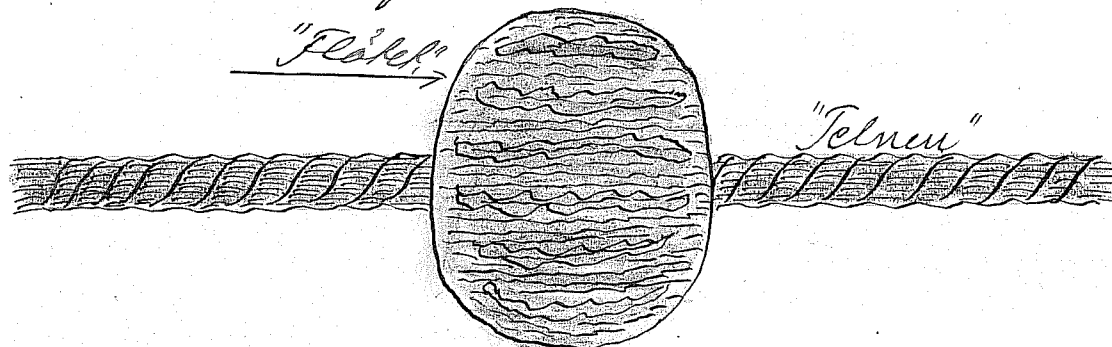
Uppteckningsår:

1941.

Född år

1884 i

Råghults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o 18. A. "Prarkaplöte med Telu" Hel storlek.N° 18. B. "Närraplöte" Hel storlek.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

7402:29

Landskap:

Småland

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Elfsvidinge, m.f.

Adress:

Furåkra, "Kråksmåla"

Socken:

Älgåkra, m.f.

Berättat av:

Carl Viking, m.f.

Uppteckningsår:

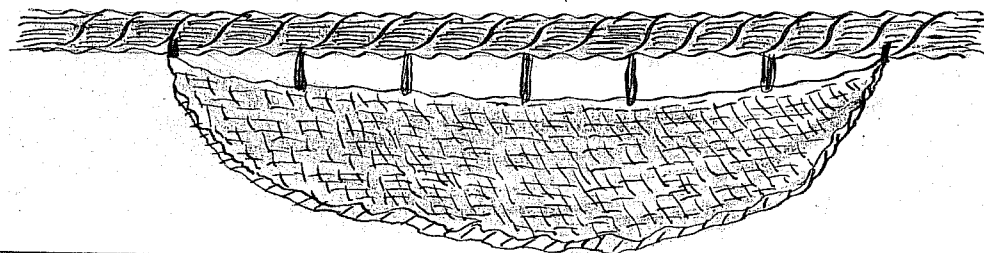
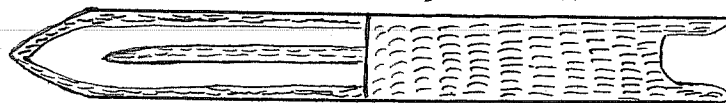
1941

Född år

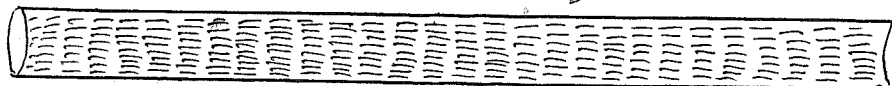
1874

i

Älgåkra socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o 19. w. "Nätsänke" med belu "kel" i botten.N° 19. v. "Nätsäl" Medelstos.N° 19. y. "Ladet"

kel i botten.

N° 19. x. "Nätskavel" Medelstos.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

No 7402:30

Landskap:

Småland

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppvidinge, m. f.

Adress:

Turåkra, "Kråksvåra"

Socken:

Ålgård, m. f.

Berättat av:

Carl Viking, m. f.

Uppteckningsår:

1941

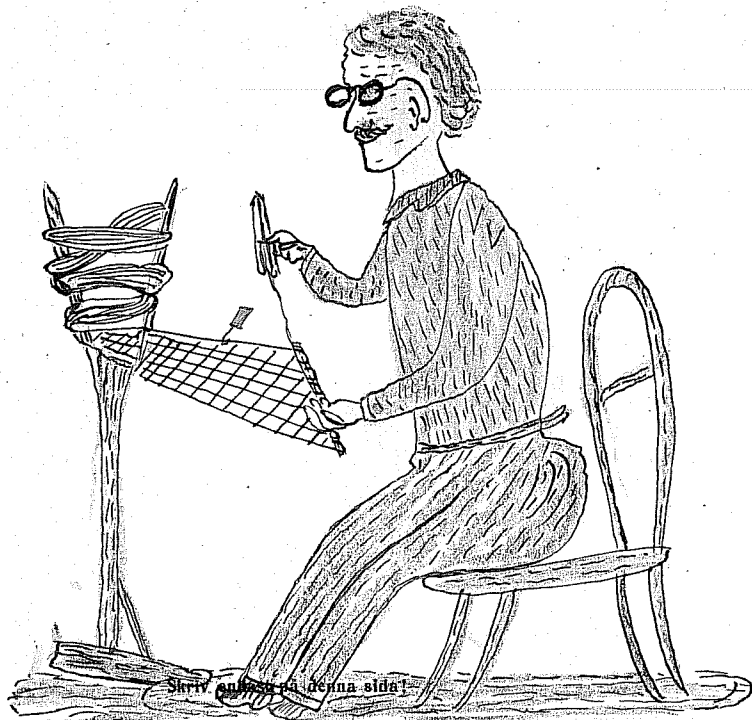
Född år

1874

i Ålgårdssocken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 20. "Den gammalpida Nätbindaren
i arbete."

ACC. N:R.

M. 7402:31.

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppsvidinge, m. f.

Adress:

Furåkra, "Kråksmåla".

Socken:

Ålgård, m. f.

Berättat av:

Carl Viking m. f.

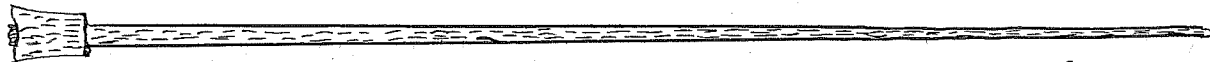
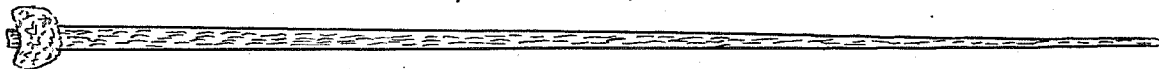
Uppteckningsår:

1941.

Född år

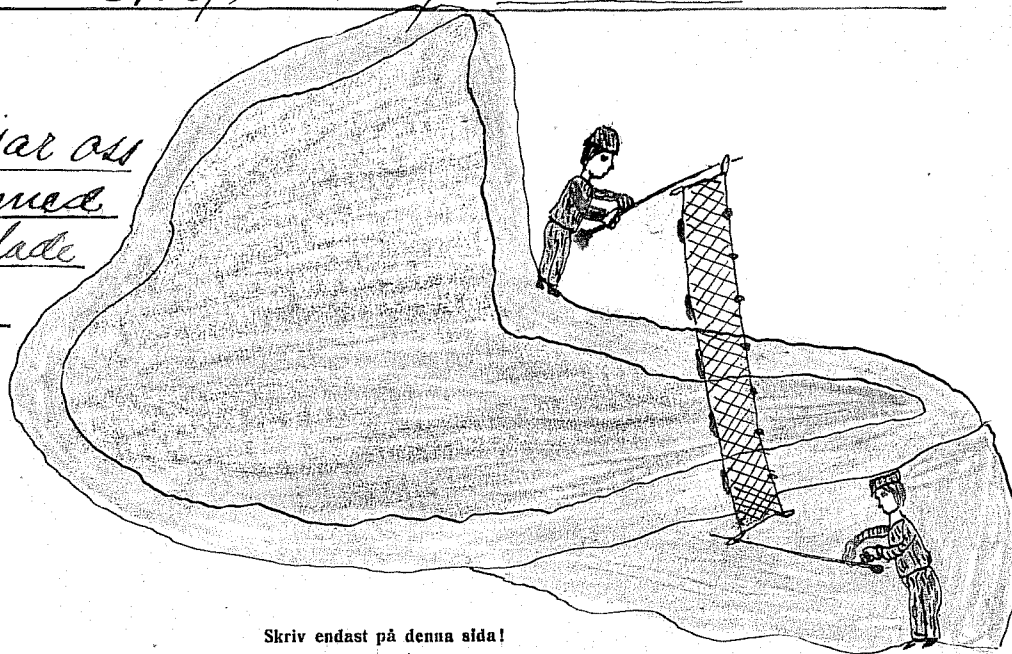
1874.

i Ålgård socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o 21. & 2. Typen "stryptänger" (= Pustötar.)

Dessa "stryptänger" har jag indämnat till sakt:
 M. Höpken, museet, slottet, Kalmar.

N° 21. å visar oss
 huru man med
 stryptänger lade
 i "gölaviken".

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7402:32.

Landskap: Småland.

Upptecknat av: Carl Viking,

Härad: Uppvidinge, m. f.

Adress: Furåkra, "Kråksmåla".

Socken: Ålgö, m. f.

Berättat av: Carl Viking, m. f.

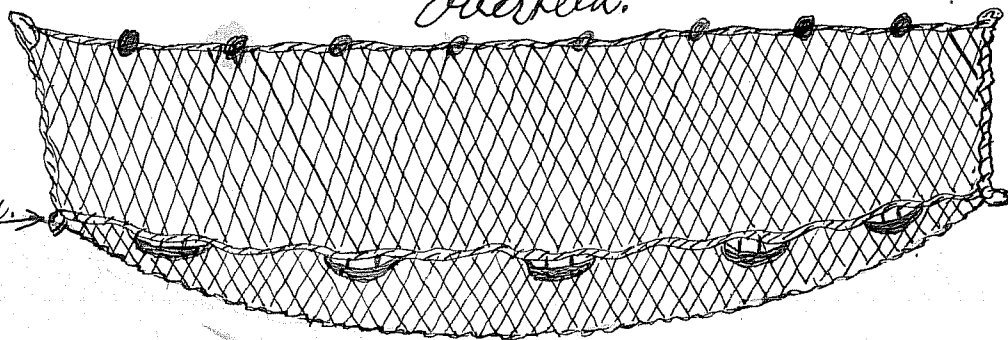
Uppteckningsår: 1947.

Född år 1874 i Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Överteln.

Underkeln.

No 22. Visar oss huru sant ett väl "Under-
skott" = (Bott) sjöfärdigt måt her sig.

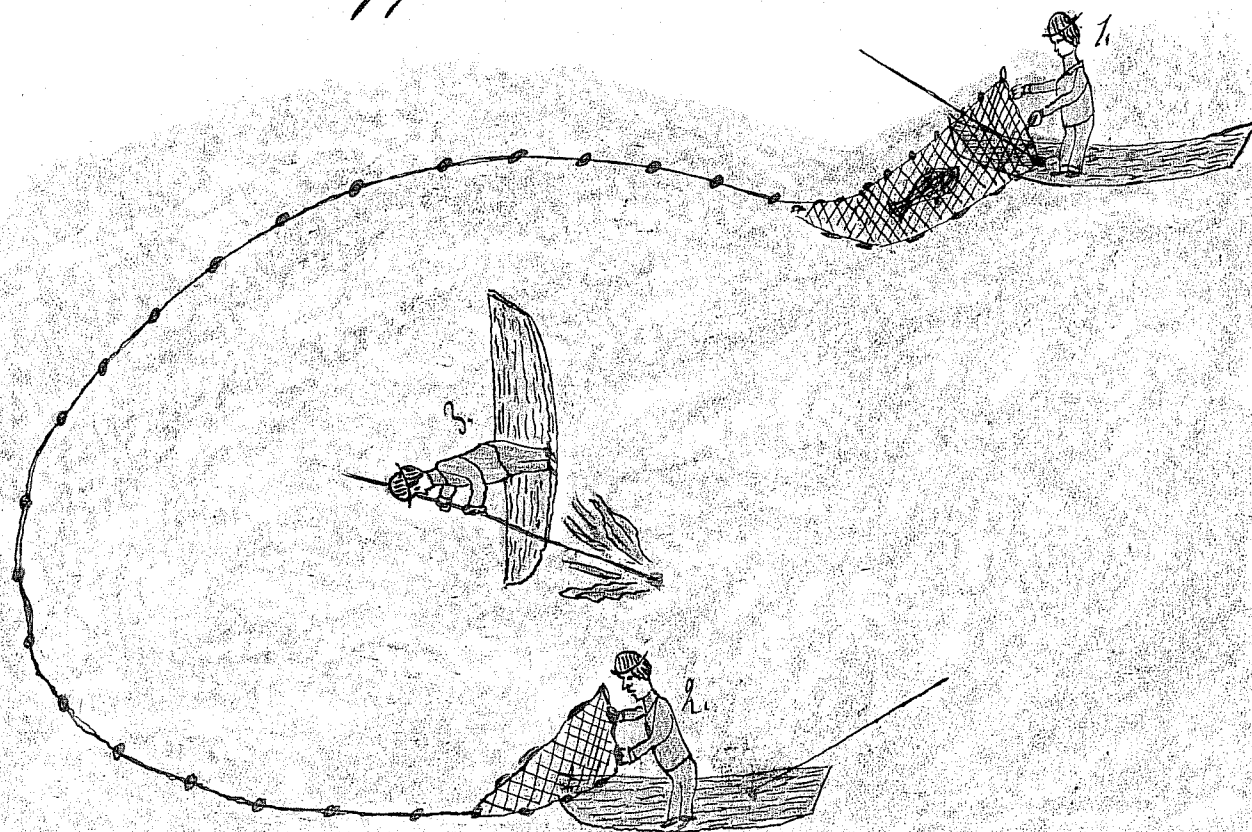
Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. *M 7402:33.*

Landskap: *Småland.* Upptecknat av: *Carl Viking*
 Härad: *Uppsvidinge m.f.* Adress: *Furåkra, "Fråksmåla"*
 Socken: *Älgshult m.f.* Berättat av: *Carl Viking m.f.*
 Uppteckningsår: *1941.* Född år *1874* i *Älgshult socken.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N:o 23. "Så strygårn örat in." Aldrigt motiv.

Skriv endast på denna sida!